

Klein Henrik És Felesége

A képen apám egyik testvére, Klein Henrik látható a feleségével.

Henrik 1887. április elsején született Máramarosszigeten, és Budapesten halt meg 1967-ben. Henrik ezüstgyáros lett Budapesten. Pontosan nem tudom, hány, de körülbelül tíz-húsz munkással, alkalmazottal. Ezüst dísz tárgyakat, tálcaikat, gyertyatartókat, evőeszközöket gyártottak. (Én később például az egyik munkásnőjétől vásároltam saját magamnak a hamis papírokat.) Ő később nagyon gazdag lett, nagyon jó üzletember volt. A gyár a mai Belváros közepén, a mai Madách téren volt. Az eredeti épületet lebontották később, a nyolcvanas években ott a Centrál nevű önkiszolgáló étterem volt, ma, ha jól emlékszem, talán élelmiszerüzlet van. Felesége lengyel származású, de már Magyarországon született, 1893. szeptember tizenötödikén. Wagschal Józsa, Mici nevű tündéri asszony volt, arany szívű, tüneményes. 1980 decemberében halt meg, sajnos akkor már néhány éve szenilisen. Két lányuk volt, Edit (1919--1944) és Márta vagy Lici, ahogy mi hívtuk, aki 1923. január tizenharmadikán született, és 2005-ben halt meg, január elsején. Editet már férjes asszonyként, háromhetes gyerekével Székesfehérvárról deportálták, persze egyikük sem jött vissza. Henrik, a felesége és a másik lány, Lici Pesten, svéd menlevéllel csinálták végig a háborút, és egyiküket sem deportálták. Lici orvos szeretett volna lenni, de a háborús idők miatt nem sikerült, így ápolónőnek tanult. Végül tekervényes élete útján, az ötvenes években börtönben töltött évek után az Óra-Ékszer Vállalat egyik boltjában dolgozott, onnan ment boltvezetőként nyugdíjba. Gyereke nem született egy nála sokkal öregebb hamiskártyás, pontosabban szerencsejátékos férjétől. A férj, Vizsolyi Miklós zsidó volt, valamilyen nemesi rangot elnyert családból származott. Lici két éve halt meg. Fantasztikus kez ügyessége volt, gyönyörűen kézimunkázott, rajzolt, több nyelvet tudott, és jó íráskészsége volt. A háború után, 1950-ben huszonnégy óra alatt kitelepítették Henriket és a feleségét vidékre, a Kunságba, és mint

"burzsujoktól", mindenüket elvették. Végül a hatvanas években visszaköltözhettek előbb Budakeszire, majd Pestre [lásd: kitelepítések Magyarországon]. Persze semmijük nem volt, ismerősök fogadták be őket. Henrik bácsi mindenféle apróbb-nagyobb tárgy, használati eszköz javítását elvállalta a Liszt Ferenc téren, abból éltek. Felesége, Mici avagy Micurka idősebben Lici lányával lakott haláláig. Még a háború előtt volt egy nyaralójuk Csörögön, több száz gyümölcsfával.